Kodost järel tuudanesse.
Mull jäi kodo koti täis,
Parsile palaka täis.
Öde mull lugude lukku,
Sõsar mull sõnade sõlme.
See põle tütär teenud töödä,
Ka põle kangasta kudunud,
Siibu säädelnud sõnada.
Mina mõistsin wasta kostsin:
„Siipoo tütär teenud töödä,
Käed oo kangasta kudunud,
Sõrmed niisie nidusid,
Salad talksid tallas puida,
Suu mull säädeles sõnuda.

Kui neid laulud wähägi arwate saatmes wäärt olewa, siis saadan ma neid weel. Minu wana tädil on neid wee kui ta aga waewas wõtab neid laht arutada mis pika aja peale wägä sassi on käest läind.

Saadud 18 9/VI 90. (3x).

Kolga-Jaanis.
Anton Pihlak.

Hilja küll, joo 6es Juuni, kui Teile jälle kirjutan, aga see kord üksnes laulusi, neid on ikka weel saada.

1. Isäkene, Taadikene,
Emäkene, Memmekene,
Muile andsid muida tööda,
Mulle tööda ölbukestä,
5 Mulle andsid anid oida,
5 Anid oida, kanad kaitse,
Warwas jalad waigistada,
Lestäs jalad lepitädä.
Ajasin anid ojale,
10 Keerasin kanad kesäle,
10 Lestäs jalad lepikusse.
Tulli susi soowikusta,
Alli unti aawikusta,
Karu kaasiku ninästä.
15 Ajas ta anid ojalta,
15 Keeras kanad kesälta,